

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 34328

гр. София, 29.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110146601 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искане на основание чл. 389 ГПК, подадено от М. А. Г. за обезпечение на предявения от нея срещу Г. А. А. осъдителен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 23 500 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени вследствие на клеветнически твърдения, съдържащи се в молба от 11.08.2023г. на ответника до Държавен съдебен изпълнител при Районен съд – гр. Царево по изп.д. № 77/2023г. Исканата обезпечителна мярка е възбрана на недвижим имот.

В исковата молба /уточнена с молба от 25.09.2023г/ ищцата твърди, че на 18.08.2023г. нейният съпруг получил молба от ответника по изп.д. № 77/2023г. на СИС при Районен съд Царево, в която на втора страница било написано следното „Аз предполагам, че семейство Добреви заедно с ДСИ Царево искат да разиграят отново схема за продажба на Кремиковци жена ЧСИ 862 М. Добрева, лишена от право на юридическа деятелност от 24.04.2023г., започва изп. дело, М. Добрев, мъж, е вискател, Марийка Добрева, майка, е покупател както в продажба на Кремиковци“. Ищцата счита твърдението, че била лишена от юридическа деятелност за невярно и клеветническо, тъй като не тя била лишавана от права като частен съдебен изпълнител, а по нейна молба до Министъра на правосъдието била поискала да бъде освободена като ЧСИ, а министърът бил уважил молбата ѝ с изрична заповед. Твърди, че изложените в писмото твърдения пуронвали честта, достойнството и увреждали доброто име на ищцата като дългогодишен юрист и бивш съдия.

За да допусне исканото обезпечение, съдът следва да установи, че ищецът има право на обезпечение на иска. Такова право той има при кумулативната даденост на следните предпоставки, а именно, когато предявеният иск е допустим и вероятно основателен и когато е налице интерес от обезпечението, респ. претендираната обезпечителна мярка е допустима и подходяща.

При извършената проверка съдът установи, че исковата молба след направеното уточнение, е редовна, а предявеният иск е процесуално допустим.

На следващо място, доколкото се касае за парично вземане, обезпечителната нужда се предполага, а исканата обезпечителна мярка съответства на характера на претенцията и е съразмерно на обема на твърдения от ищеца права.

Относно вероятната основателност на предявения иск, съдът намира, че същата не може да се изведе единствено от представените с исковата молба писмени доказателства, доколкото противоправният характер на деянието и обемът и интензитетът на неимуществените вреди подлежат на доказване в хода на процеса. Съгласно съдебната

практика, обаче, преценката за вероятната основателност на иска се извършва въз основа на въведените от ищеца твърдения и подкрепящите ги писмени доказателства, а когато ищецът не разполага с убедителни писмени доказателства, при представяне на гаранция в определен от съда срок при условията на чл. 180 и 181 ЗЗД. Тоест законът задължава съда да допусне обезпечение винаги, когато искът е допустим и е налице обезпечителна нужда, а вероятната му основателност може да бъде базирана върху изразената от ищеца готовност да внесе гаранция за евентуалните вреди, които ответникът ще претърпи ако обезпечението е неоснователно /в този смисъл Тълкувателно решение № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС/. Ето защо съдът намира, че исканото обезпечение следва да бъде допуснато по реда на чл. 391, ал. 1, т. 2 ГПК при представяне на гаранция в пари. Водим от тези предмета и цената на предявените искове съдът приема, че парична гаранция в размер на 2350 лева би била достатъчна за да обезщети евентуалните преки и непосредствени вреди, които ответниците биха могли да претърпят от обезпечението в случай на неоснователност на исковете.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА обезпечение на предявения от М. А. Г., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Гоце Делчев“, бл. 244, вх. Е, ет. 4, ап. 80, срещу Г. А. А., с ЕГН: *****, с адрес: гр. Бургас, ул. „Петко Каравелов“ № 34, вх. Б, ет. 2, ап. 4, осъдителен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 23 500 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени вследствие на клеветнически твърдения, съдържащи се в молба от 11.08.2023г. на ответника до Държавен съдебен изпълнител при Районен съд – гр. Царево по изп.д. № 77/2023г., чрез налагане на обезпечителна мярка **ВЪЗБРАНА** на собствения на Г. А. А. недвижим имот, представляващ АПАРТАМЕНТ, находящ се в гр. Бургас, ул. „Лермонтов“ № 50а, ет. 2, ап. 2, с идентификатор 07079.610.78.2.2 с площ от 88,09 кв.м. и изба 14,17 кв.м. **ПРИ УСЛОВИЕ**, че бъде внесена по депозитната банкова сметка на Софийски районен съд парична гаранция в размер на **2350 лева**.

ДА СЕ ИЗДАДЕ обезпечителна заповед на ищите съобразно гореизложеното след представяне на доказателство за внесена по сметка на Софийски районен съд гаранция.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок, който за ищеца тече от връчването на настоящото определение, а за ответника – от датата на съобщаването по реда на чл. 396, ал. 1 от ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____